

POEME

*

era curios felul în care cei ca el își scriau versurile
o harababură emoțională o anomalie în comportament
ceva de neînțeles pentru cei care văd poezia ca pe un
produs intelectual
urla și gesticula distorsionând intimitatea lucrurilor
a cercului domestic
comunicând printr-un limbaj dezarticulat
al intonației
isteric
limbajul pierdut al cine știe cărui trib acum imaginar
cu cine știe care trib ce acum
lua
fință
în lume

*

vorbea cu oamenii de parcă își cerea scuze că există
mirosind a detergent și a frică de ridicol

niciun fir de praf niciun fir de păr
nicio scamă niciun fir de sânge
după noi chiuveta rămâne curată

niciun fir de ulei în orașul-capcană
în care îmi demontez umbra

reconstruiesc autobuzele
în care doar tu și babele
mai compostați biletul

trag de ghidoane și le duc la gură ca pe robinete
din care îmi beau moștenirea colectivă
amprenta și jegul liniile sortii și microbii

scaunele față în față
cele mai inconfortabile
ni se ating genunchii
tre să ne privim în
albul

noptilor
date peste cap

pleoapele ne zăngăne în frameuri multicolore
de păcănele lumina ricoșează
intermitența nervoasă a vitrinelor
cu policarii inverși cezari digitali
ne condamnă

stuck in the mud
hoes dreamers
stuck in the mud

de unde a dispărut crudu după
ce a urcat într-un taxi și n-a mai fost văzut
de nimeni de-acolo
din densitatea aia întunecată
ne întoarcem cu fața spre lumina
ecranelor și a frigiderelor
strălucind narcoolic ca valiza lu vincent vega

așa ne facem pozele așa
ne molfăim rozele ca smintiții

împăratul ne scarpină sub ureche
în timp ce intrăm în cetate
așa halim peturi
și ne curățim unghiile de hașiș
pentru un pic de grație

two tears on the inside
stuck in the mud

visa cadillacuri mortuare în care
șoferi sobri și calmi învârt
volanele în sensuri giratorii
pe muzica lui

aici ninge într-o mie de feluri destrămarea
dimineața plutesc aburi lăptoși și denși
deasupra hotelurilor ieftine în care ne zac
abandonate trupurile de ani de zile
ninge piele ninge într-o mie de feluri
la poalele acestui munte gol pe dinăuntru ca un crater

acarieni funingine peste coloane decalcifiate
 îmi trec degetul prin toate astea ajunse praf
 și-mi ung gingiile cu poftă
 până îmi amorțesc cuvintele
 și râsul
 niciodată

*

ăsta-i sărutul pe gura de târfă
 cadavrul în valiză mă car
 printre nopți care cad ca ninsorii de
 cenușă pe lanuri pe taste pe val

neon roșiatic și pustiul alb
 stepă și transă nomazi anonimi
 se clatină prin
 gropari într-un OAZ
 pe un Ikarus low-rider
 venim

se prelinge ușor pe faruri
 ușor pe parbriz

bucăți de hiene și brațele strâmbe
 de brigadieri

vezi că te-mpiedici în furci de venin
 pe care le ascunzi bălbâind fantezii
 despre curve și crime
 în mașini de împrumut
 despre inima frântă
 și pusă pe jgut

principii de haită și cât îs de mulți
 să-mi fut una singur o dau pe gât
 lacrima dulce-ți curge în mojito
 și-mi vine să râd și-mi vine să plâng
 că n-am

nici formă nici stil
 sunt satira mulată pe mușchiu' lu' druță
 ai mei și ai tăi nu există. doar
 o țară îmbrăcată în costică țuță

*

singur am sfâșiat tot iată-mă
un animal deochet ce găfăie
cu zdrențele atârându-i printre dinți
cu labele scaldate în sânge

înfășoară-mă într-un halat alb
cu capul-de-mort efigie pe spate
ca un soare negru voi trona peste imperiu

iată-ne
dați dracului
piele și os
cu stomacul ciuruit
ne purtăm nostalgici la piept
fotografiile cu narcisi infanți pozând
unii alături de-un leu
alții alături de-un violoncel
sau alături de moș crăciun
în timp ce c-o mână îi hăituiești sacul
iar cu cealaltă îl ameninți c-un pistol

am început să mă accept

ne spunem povestea
de fiecare dată alta
în episoade scurte
concis simbolic și dens
ca să ne înțelegem mai bine problemele

după ani de rătăcirii nevrotice
te trezești întrebându-te
unde ai fost

și cât de împietrită a fost
inima faraonului
și cât de mută și neputincioasă
e durerea

va trece exodul de prieteni ca un marș funebru
la pasul cadențat al nevoilor
veți vorbi mult veți plânge
vă veți blestema și veți râde
veți adormi cuprinși și telepatici
în poalele unii altora beți și însângezați
spărți și tandri ruptți în gură

deși un lucru
un sigur lucru nu vei putea face

*

ne întrebam dacă o să-și mai plimbe vreodată
prin părul căpățânilor noastre amărâte
degetele ei lungi și subțiri de ființă extraterestră

andrelele ei gigantice
după care tânjesc atâtea oase tari în tâmplă

printre care s-au perindat atâția cunnilingviști
și atâția lăbări atâția turiști tot atâția poeți ocazionali
atâția activiști cumpătați ai uniunii
se poartă unii pe alții ca pe perfuzii
puțin a lubrifiant și a frică

I smell your pussy dickhead ia-mi pline boașele în mână
ca pe craniul lui hamlet și întreabă-te cum
reînvii dorința și pofa
cupa mea plină de hohmă și culpă
bea-o până la capăt
sculă matinală pe care o dosești cu mâinile în buzunare
pe-un coridor plin de moleșiți anxioși

o pereche de aripi peste ochi
o pereche de aripi peste picioare

ajungem transpirați pe vârf
tineri și nemuritori cu trăsăturile bine tăiate
un somn ne scaldă agale energia orbităm pe margini
până la primul val de răs când înțelegem

amară schizmă albastră cântă-ți bluesul
doctorul manhattan contemplă mersul mașinilor
providențiale

tu vrei să mi-o frec la fiecare abur năzărit al dorinței
mamă mamă cum mă purtau în brațe femeii uriașe
peste metropole neuronale în ruină
tata îmi știe beția mea de cicatrici tata îmi știe pulsul
vorba lu antoniu mă piș pe barba lui ulisse am văzut
ceva mai înfricoșător decât meduza

calcă iubire pe capetele noastre de pământeni prăjiți
strivește-mi întrebarea și împărăștie-mi creierul stricat pe
asfalt

salvează-ne sufletul chinuit de bagabonți

*Dumitru Fanfarov e născut în '93 la Chișinău.
Bântuie Brașovul, în viitor visează să pescuiască
un kraken din Marea Nordului.*

